

دینامیک گسیختگی در زمینلرزه بم

معصومه اسكندري الهو محمدرضا قيطانچي ا

دانشگاه تهران، مؤسسه ژئوفیزیک، تهران، ایران.

تاریخ دریافت:۱۳۸۷/۱۰/۲۵ تاریخ پذیرش: ۱۳۸۷/۱۰/۲۵

هدف این نوشتار، بررسی دینامیک گسیختگی چشمه زمینلرزه بم است. در دو مدل دینامیکی ارائه شده، ناهمگنیهای تنش به صورت تکههای پایدار و سدهای جنبشی مدل شدهاند و نتایج با سرعت جابهجایی زمین در میدان نزدیک ثبت شده در ایستگاه شتابنگاری بم مقید شدهاند. در مدل اول، گسیختگی از یک تکه پایدار ضعیف شروع شده و پس از چیره شدن بر مقاومت یک سد جنبشی و شکستن آن در سطح گسل منتشر میشود. در مدل دوم، افزون بر این دو ناهمگنی، یک تکه پایدار دیگر در بخش جنوبی گسل در نظر گرفته شده است. از شکستن سد جنبشی، دو جبهه گسیختگی به وجود میآید، که یکی سریع تر از دیگری و در رژیم سرعتی اینترسونیک منتشر می شود. مهم ترین موج شکست ناشی از انتشار جبهه گسیختگی در رژیم ساب رایلی با سرعت ۱/۷۴ سرعت امواج برشی است. هر دو مدل با موفقیت جنبش زمین را بازسازی می کنند اما مدل دوم همخوانی بهتری با نگاشت ثبت شده در ایستگاه بم دارد.

> كليدواژهها: ديناميك گسيختگي، زمين لرزه بم، جبهه گسيختگي، ناهمگني تنش *نویسنده مسئول: معصومه اسکندری

1- مقدمه

در ایران، به طور تقریبی هر هفت سال کمتر از یک زمین لرزه با بزرگی بیش از هفت و هر دو سال یک زمین لرزه با بزرگی شش تا هفت گزارش شده است (Berberian, 2005). زمین لرزه بم یکی از این زمین لرزه ها است که با بزرگی ۴/۶=Mw در ۲۶ دسامبر ۲۰۰۳ در شهر بم در جنوب خاور ایران رخ داد. حدود ۳۳۰۰۰ کشته و ۱۴۰۰۰۰ بیخانمان بر جای گذارد و حدود ۷۰% شهر را به کلی ویران کرد. مقایسه این آمار با آمار تلفات در دیگر زمین لرزههای ویران گر نشان می دهد که تلفات بیش از مقدار قابل انتظار از چنین زمین لرزهای است. این مسئله توجه پژوهشگران بسیاری را برای بررسی این زمین لرزه از جهات مختلف برانگیخت (از جمله ;2004; Jafargandomi et al., 2004; از جهات مختلف برانگیخت Berberian, 2005; Wang et al., 2004; Tatar et al., 2005; Bouchon et al., 2006 Talebian et al., 2004;). هدف این مطالعه شناخت ویژگیهای دینامیکی و ارائه مدل گسیختگی چشمه این زمینلرزه با استفاده از شبیهسازی جنبش نیرومند زمین، در میدان نزدیک است. در نظر گرفتن این نکته که انتشار شکستگی آنی نیست، منجر به طراحی مدلهای دینامیکی شده است. به همین دلیل، مدلهای دینامیکی در مقایسه با مدلهای استاتیکی چشمه با محدود کردن سرعت گسیختگی درک واقعی تری از چگونگی فرایند شکست فراهم می کنند. سرعت جبهه گسیختگی، معرف رژیم سرعتی، یکی از مهمترین پارامترها در تعیین چگونگی گسیختگی از دیدگاه دینامیکی است. در بررسیهای تئوری سه رژیم سرعتی گسیختگی عبارتند از رژیم سابرایلی (sub Rayleigh) که در آن سرعت جبهه کمتر از سرعت امواج رایلی است، رژیم اینترسونیک (intersonic) که سرعت جبهه در آن بین سرعت امواج برشی و سرعت امواج فشارشی است و رژیم سوپرسونیک (supersonic) که جبهه در آن با سرعتی بیش از سرعت امواج فشارشی منتشر میشود. بخشی از انرژی کرنش تأمین شده توسط سنگها، انرژی لازم برای گسیختگی را در اختیار رأس گسیختگی (crack tip) قرار میدهد و مقدار انرژی لازم برای پیشبرد گسیختگی به سرعت جبهه گسیختگی بستگی دارد. در این نوشتار، ابتدا به طور خلاصه زمینساخت پدید آورنده این زمینلرزه معرفی می شود و به دنبال آن مدل دینامیکی توصیف می شود و نتایج ارائه و بحث می شوند.

٢- زمينساخت منطقه بم

شهر بم واقع در استان کرمان، روی زون گسلی بم بنا شده است. مهم ترین گسلهای

استان کرمان در جنوب خاور ایران،گسلهای امتداد لغز کوه بنان، جرجافک، نایبند، بم، سبزواران و رفسنجان در باختر دشت لوت هستند. با وجود نمودهایی از دگرشکلی فعال در امتداد این گسلها در دشت کرمان، دشت لوت فاقد لرزهخیزی و دگرشکلی فعال است. حرکت برشی راستگرد در حاشیه باختری بلوک لوت به طور مستقیم میان سیستمهای گسلی نایبند، لکرکوه، کوه بنان، گوک و بم منتقل می شود. لرزه خیزی منطقه بم تا حدی به الگوی لرزه خیزی این سیستم گسلی مربوط است (Berberian, 2005). گسل مسبب زمین لرزه بم، روندی تقریبا" شمالی- جنوبی با شیب به طور تقریب قائم دارد و سازو کار آن امتداد لغز راست گرد است (Talebian et al, 2004). مطالعات نشان می دهد که زمین لرزه بم، نه در اثر فعالیت گسل از پیش موجود بم، که در اثر یک گسیختگی جدید به موازات گسل بم رخ داده است (Talebian et al., 2004; Nakamura et al., 2005). این گسیختگی جدید، که گسل ارگ بم نامیده شده، در باختر گسل بم و سه و نیم کیلومتر دورتر از آن قرار دارد و از زیر شهر بم عبور می کند.

3- مدل دینامیکی

متوسط سرعت گسیختگی در بیشتر زمینلرزههای کمژرفا، ۷٪ تا ۹٪ سرعت موج برشی است (Heaton, 1990). تصور می شود برای سرعتهای متوسط نزدیک به سرعت موج برشی، سرعت جبهه بتواند به طور موضعی و برای مدت کوتاهی از سرعت موج برشی بیشتر شود و با سرعتی بین سرعت امواج برشی و سرعت امواج فشارشی حرکت کند شواهدی از وجود چنین حرکتی به وسیله پژوهشگران در متون علمي گزارش شـده است (;Archuleta et al., 1984; Spudich & Cransuick, 1984 Bouchon et al., 2000; 2001). در فرايند گسيختگي، لازم است كه هم تنش برشي در سطح گسل محدود و کنترل شده باشد و هم انرژی در جبهه گسیختگی جذب شود. برای سرعتهای گسیختگی با سرعتهای کمتر از سرعت امواج رایلی، تنها جذب انرژی در تعیین سرعت گسیختگی لحاظ می شود. اما برای تعیین این که آیا سرعت گسیختگی بیش از سرعت امواج برشی خواهد بود یا نه، لازم است هر دو معیار در نظر گرفته شوند. در نظر گرفتن این شرایط ایجاب می کند که جبهه گسیختگی نقطهای نباشد، بلکه گسترش فضا- زمانی داشته باشد (Andrews,1976). تابش امواج دینامیک گسیختگی در زمین لرزه بم

لرزهای در زمین لرزهها، به سطح مطلق تنش بستگی ندارد (Aki & Richards, 1980). سطح تنش مبنا برای اندازه گیری لغزش، سطح تنش اولیه است. سطح اولیه تنش باعث شکست نمی شود و بنابراین سطح لغزش اولیه صفر است. لغزش تنها در صفحه گسل اتفاق می افتد. در سطح گسیختگی تنش میان دو سطح تنش تسلیم $_{\pi}$ $_{\tau}$ ، تنشی که لغزش در آن شروع می شود و تنش اصطکا کی $_{\tau}$ متغیر است. برای مدل کردن جبهه لغزش از اصطکاک، در قالب رابطه لغزش – تضعیف (Slip-weakening) (;Slip-weakening) استفاده شده است. در این مدل، با رسیدن سطح تنش به تنش تسلیم، لغزش شروع می شود و با افزایش مقدار لغزش سطح تنش افت می کند (شکل ۱). در مدل لغزش – تضعیف، تنش برشی در سطح گسیختگی تابع لغزش است ($T(\Delta u)$) و در حالی که تنش قائم ثابت است به تدریج با افزایش لغزش از $_{\pi}$ $_{\tau}$ $_{\tau}$ افت می کند. شرایط تنش هنگامی که لغزشی اتفاق نمی افتد به صورت زیر است:

 $| au| \le T(\Delta u)$ $\frac{\partial u}{\partial t} = 0$ (۱) و در طی لغزش به این صورت است:

 $\tau = T(\Delta u).\operatorname{sgn}(\frac{\partial u}{\partial t}) \qquad \qquad \frac{\partial u}{\partial t} \neq 0 \tag{Y}$

 $T(\Delta u) = \tau_u - (\tau_u - \tau_f) \Delta u / d_o \qquad \Delta u < d_o$ (*)

 $T(\Delta u) = \tau_f \qquad \Delta u \ge d_o \tag{(f)}$

در روابط یاد شده d_o مقدار لغزش ذره است که در طی آن سطح تنش به سطح تنش اصطکاکی افت می کند.

محیط یک لایه، همگن و همسانگرد با رفتار کشسان خطی در نظر گرفته شده است. معادلات الاستوديناميك در دستگاه مختصات كارتزين حل ميشوند. محور x دستگاه در امتداد روند گسیختگی و محور y عمود بر آن (در امتداد ژرفا) است. مبدأ دستگاه به همراه جبهه گسیختگی با سرعت ۷٫ حرکت می کند. در مدلسازی دینامیکی به هندسه گسل نیاز است. پسلرزهها، اطلاعات مفیدی درباره محدوده گسل به دست میدهند. مهمترین پسلرزههایی که محدوده اصلی شکست را مشخص می کنند، در مدت کو تاهی پس از وقوع زمین لرزه رخ می دهند، که در بیشتر موارد از جمله زمین لرزه بم ثبت نمی شوند. پس لرزه هایی که با فاصله زمانی بیشتری رخ میدهند، حدود تقریبی گسل را به دست میدهند. بررسی دقیق پسلرزههای زمين لرزه بم (Tatar et al., 2005; Nakamura et al., 2005) نشان مي دهد، پراكندگي سطحی پسلرزهها از چند کیلومتری جنوب شهر آغاز شده و تا اندکی در شمال شهر ادامه می یابند. برای یافتن محدوده اصلی شکست از پراکندگی مکانی، پس لرزههای زمین لرزه بم (شکل ۲۵) استفاده شد. زمین لرزهها در امتداد محوری که از ابتدا تا انتهای پراکندگی سطحی پس لرزه ها عبور کرده است (محور A-B)، به پهنای ۲۰ كيلومتر بر حسب ژرفا تعيين مكان شدهاند (شكل ٢b). چنان كه شكل ٢ نشان مي دهد، پسلرزهها در امتداد محوری به طول تقریبی ۲۵ کیلومتر رخ دادهاند و در ژرفا، بیشترین تجمع آنها بین ژرفاهای ۴ تا ۱۲ کیلومتر است. با این اطلاعات، در مدل دینامیکی، طول گسل ۲۵ کیلومتر در نظر گرفته شد که از پنج کیلومتر بالای شهر بم شروع شده و در امتداد شمالی- جنوبی ۲۰ کیلومتر به سمت جنوب بم ادامه می یابد. همچنین عرض گسل ۱۲ کیلومتر انتخاب شد.

ناهمگنیهای تنش در سطح گسل به دو صورت تکههای پایدار (asperity) و سدهای جنبشی و (barrier) مدل شدهاند. در این نوشتار تعاریف از سدهای جنبشی و تکههای پایدار مطابق تعاریف (Madariaga (1983) است. سد جنبشی منطقهای است که تنش تسلیم بالاتری نسبت به محیط اطراف دارد و تکه پایدار معرف منطقهای است که در آن تنش اولیه بیش از محیط اطراف است. تکه پایدار آغاز گر گسیختگی است و سد جنبشی در برابر آن مقاومت می کند. اگر تنشی که گسیختگی به سد جنبشی اعمال می کند بر تنش تسلیم آن چیره شود، جبهه گسیختگی از میان سد

جنبشی عبور می کند، اما مقاومت سد جنبشی باعث تأخیر در حرکت جبهه می شود (Page et al, 2005).

در این نوشتار به منظور بازسازی جنبش نیرومند زمین که در ایستگاه شتابنگاری بم ثبت شده است، دو مدل بررسی شده است. هندسه این دو مدل در شکل ۳ نشان داده شده است. پراکندگی در تکههای پایدار و سد جنبشی، گوسی شکل است. همچنین، برای خاتمه گسیختگی در مرزهای گسل، گسل به سدهای جنبشی محکم ختم می شود که با مقاومت در برابر گسیختگی آن را متوقف می کنند. در مدل یک، یک تکه پایدار گوسی شکل با سطح تنش پایین و گسترش طولی ۱/۲ کیلومتر و یک شترش طولی ۱/۲ کیلومتر و بخوب ایستگاه بم فاصله قرار دارد و در ژرفای ۹ کیلومتری واقع شده است. همچنین یک سد جنبشی گوسی شکل با گسترش طولی ۱/۲ کیلومتر و گسترش عمقی ۴ کیلومتر در نظر گرفته شده که مرکز آن از ایستگاه بم ۵ کیلومتر و گسترش عمقی ۴ کیلومتر در نظر گرفته شده که مرکز آن از ایستگاه بم ۵ کیلومتر به سمت جنوب فاصله و ۹ کیلومتر ژرفا دارد. در مدل دوم افزون بر این ناهمگنی ها، یک تکه پایدار دیگر در فاصله و ۹ کیلومتری جنوب ایستگاه در نظر گرفته شده که ابعاد آن مانند دیگر در فاصله که ابعاد آن مانند

در هر دو مدل: سرعت موج برشی در محیط، ۳/۲ کیلومتر بر ثانیه، سرعت موج فشارشی 3/6 کیلومتر بر ثانیه، ضریب برشی ۳۰ گیگاپاسکال، پله زمانی 1/7 ثانیه فشارشی 1/7 کیلومتر بر ثانیه، ضریب اصطکاک دینامیکی 1/7 و مقدار 1/7 متر است. نسبت 1/7 متر است. ضریب اصطکاک دینامیکی 1/7 و مقدار 1/7 متر است. نسبت 1/7 متر است. در مدل اول نسبت 1/7 در تکه پایدار در امتداد محورهای 1/7 و در سد جنبشی 1/7 و در سد جنبشی به ترتیب، 1/7 و در سال دوم وارده شده است این نسبت در امتداد محورهای 1/7 و 1/7 است. در 1/7 و تربه 1/7 در 1/7 است. در 1/7 و تربه در مدل دوم وارده شده است این نسبت در امتداد محورهای 1/7 و 1/7 است.

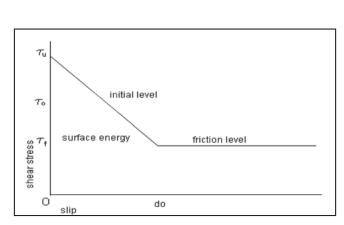
4- بحث و نتیجه گیری

حل معادلات الاستودینامیکی تحت شرایط و با پارامترهای ذکر شده، نگاشت مصنوعی سرعت جنبش زمین را در قالب مؤلفههای موازی روند و عمود بر آن به دست می دهد. به دلیل هزینههای گزاف محاسباتی، مدلسازی به صورت مستقیم انجام می شود. شکل ۴ نگاشت مصنوعی به دست آمده را نشان می دهد. رنگ قرمز معرف نگاشت طبیعی و رنگ آبی معرف نگاشت مصنوعی است. در سمت چپ نگاشت حاصل از مدل اول، در سمت راست نگاشت حاصل از مدل دوم نشان داده شدهاند. در هر سمت، نگاشت بالا، مؤلفه موازی با جهت روند گسل و نگاشت پایین مؤلفه عمود بر روند را نشان می دهد. قوی ترین دامنههای جنبش در مؤلفه عمود بر روند ثبت شدهاند. هر دو مدل مهم ترین موج رخداد را با دقت خوبی به دست می دهند. اما مدل نگاشت به وجود آمده است که ناشی از ضعف مدل در مورد امواج بازتابی است. میدانهای جابه جایی و نرخ جا به جایی هر دو مدل در شکلهای ۵ تا ۸ آورده شده است. مهم ترین حوادث شکستگی در شش ثانیه اول رخ دادهاند به همین دلیل، شده است. مهم ترین حوادث شکستگی در شش ثانیه اول رخ دادهاند به همین دلیل، چگونگی تغییرات میدانها در هشت ثانیه اول نشان داده شده است. تغییرات در هر سطر از چپ به راست در فواصل زمانی ۸۸/۰ ثانیه رسم شدهاند.

در هر دو مدل، گسیختگی از یک تکه پایدار بسیار ضعیف آغاز و به دو سو منتشر می شود. مرکز این تکه پایدار در فاصله ۳/۵ کیلومتری جنوب ایستگاه بم و در ژرفای ۹ کیلومتری واقع است. امواج ضعیف حاصل از این شکستگی کوچک به سد جنبشی می رسند و به دلیل مقاومت سد جنبشی، به جای شکستن، آن را احاطه می کنند و ضمن ایجاد پدیده تمرکز (Page et al., 2005) منجر به شکست سد جنبشی

و آزاد شدن انرژی لرزهای انباشته در آن می شوند. چون شکست سد جنبشی پس

از احاطه شدنش به وسیله امواج لرزهای است که از سمت شمال سد جنبشی به آن تابیدهاند، شکست از سمت جنوب (سمت راست سد جنبشی) شروع می شود و به سمت شمال از میان سد جنبشی عبور می کند (شکل ۹). نمودار زمان- مکان نرخ لغزش نشان میدهد که شکست سد جنبشی با ایجاد دو جبهه گسیختگی همراه است (شکل ۱۰). جبهه سریع تر که با سرعت ۱/۲۸ برابر سرعت امواج برشی در رژیم اینترسونیک حرکت میکند و نسبت به جبهه دیگر ضعیفتر است و جبهه کندتر که با سرعت ۱/۷۸ سرعت امواج برشی در رژیم سابرایلی حرکت می کند. چنان که در شکل ۱۰ نیز دیده می شود سد جنبشی با مقاومت در برابر شکست سبب تأخیر در انتشار گسیختگی در سطح گسل شده است. در مدل دوم، افزون بر ناهمگنی های مدل اول، یک تکه پایدار در فاصله ۱۲/۵ کیلومتری از ایستگاه بم در ژرفای ۵ کیلومتری وجود دارد. این تکه پایدار همزمان با شروع گسیختگی در تکه پایدار ضعیف شکسته می شود اما به دلیل دور بودن، امواج آن در شکست سد جنبشی نقشی ندارند. جبهه

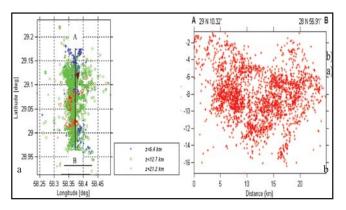

شكل ١- مدل لغزش- تضعيف. پس از افزايش تنش به سطح تنش تسليم، لغزش شروع مي شود و با افزایش لغزش، سطح تنش افت می کند.

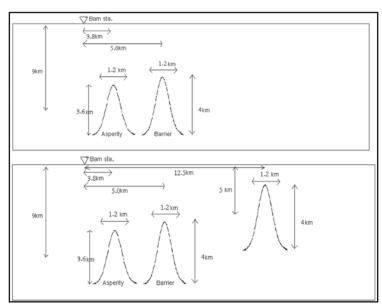
گسیختگی حاصل از این تکه پایدار با سرعت ۰/۸۲ سرعت امواج برشی به سوی شمال و جنوب منتشر می شود (شکل ۱۱)، اما در برخورد با جبهه ناشی از سد جنبشی از قدرت آن کم می شود. بیشترین جنبش ثبت شده در ایستگاه بم (بزرگ ترین موج) ناشي از جبهه با سرعت ۷۴. است كه از شكست سد جنبشي به وجود آمده است. میدان جابهجایی حاصل از مدل دوم، نگاشت ثبت شده را با دقت بیشتری پیش بینی می کند. لازم به یاد آوری است که در این بررسی از تنها ایستگاهی که اطلاعات میدان نزدیک زمین لرزه بم را ثبت نموده، استفاده شده است. بدیهی است مدلسازی با دردست داشتن نگاشتهای بیشتری از میدان نزدیک دقیق تر خواهد بود.

سیاسگزاری

از جناب آقای دکتر Nakmura به خاطر در اختیار قرار دادن دادههای مربوط به پس لرزهها و نیز از سازمان تحقیقات مسکن به خاطر اطلاعات شتابنگاشت ایستگاه بم مورد استفاده در این پژوهش قدردانی و سپاسگزاری می شود.

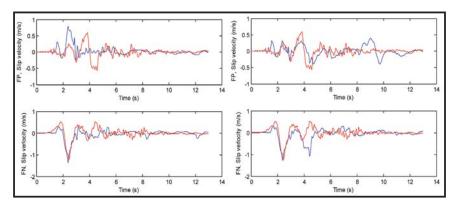

شکل۲- توزیع مکانی پسلرزههای زمینلرزه بم. بخش a) توزیع سطحی و بخش b) توزیع عمقی پسلرزهها را در امتداد محور A-B نشان میدهد. مثلث قهوهای رنگ در قسمت b نشان گر محل ایستگاه بم است.

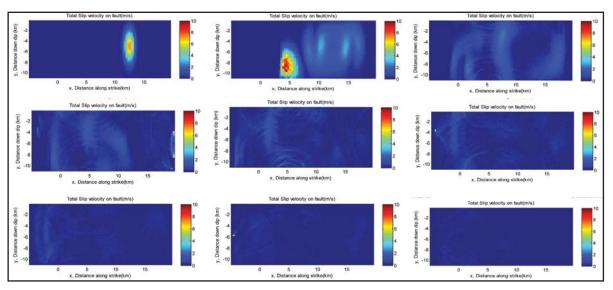

شكل ٣- مدل توزيع ناهمگنيهاي تنشي در گسل، شكل بالا مدل يك و شكل پايين مدل دو را نشان مي دهد. علامت مثلث ایستگاه بم را مشخص می كند. مقیاس فواصل نسبت به هم واقعی نیست.

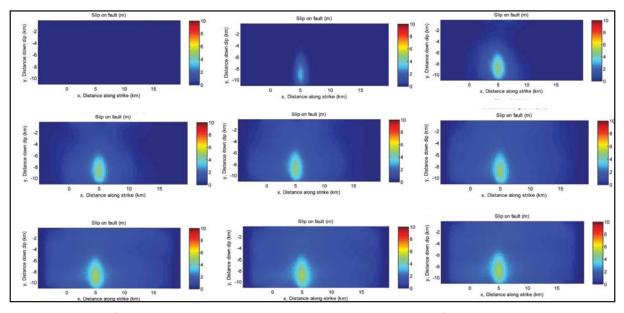

شکل ۴- مقایسه نگاشتهای حاصل از مدلهای اول و دوم با نگاشت ثبت شده در ایستگاه بم. نگاشتهای سمت راست مربوط به مدل اول هستند. نگاشتهای بالا سرعت جابهجایی زمین را در امتداد روند و نگاشتهای پایین سرعت را عمود بر امتداد گسل نشان میدهند.

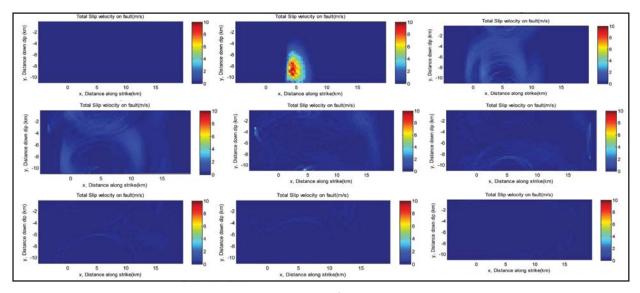

شکل ۵-میدان سرعت جا به جایی در سطح گسل حاصل شکست ناهمگنی های مدل اول در فواصل زمانی ۰/۸۸ ثانیه. ترتیب شکل ها از چپ به راست و مقیاس رنگی بر حسب متر بر ثانیه است.

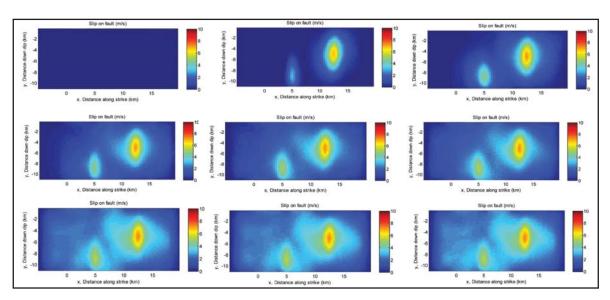

شکل ۶- میدان جابهجایی در سطح گسل حاصل شکست ناهمگنیها در مدل اول. ترتیب شکلها از چپ به راست و فواصل زمانی ۰/۸۸ ثانیه است. مقیاس رنگی بر حسب متر است.

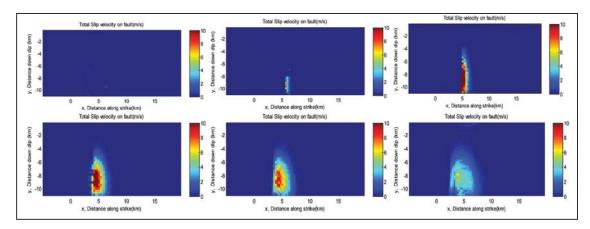

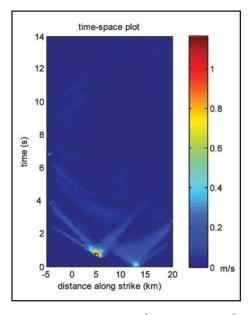
شکل۷- میدان سرعت جابه جایی در سطح گسل حاصل شکست ناهمگنیهای مدل دوم. فواصل زمانی ۱/۸۸ ثانیه و ترتیب شکلها از چپ به راست. است. مقیاس رنگی بر حسب متر بر ثانیه است.

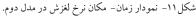

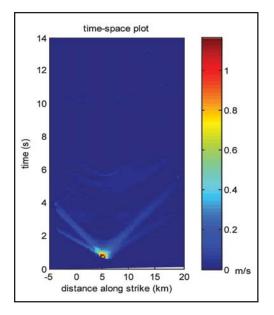
شکل ۸- میدان جا به جایی در سطح گسل حاصل شکست ناهمگنیهای مدل دوم. فواصل زمانی ۰/۸۸ ثانیه هستند. ترتیب شکل ها از چپ به راست و مقیاس رنگی بر حسب متر است. به دلیل تأخیر در شکست سد جنبشی، میدان آن با تأخیر نسبت به تکه پایدار منتشر می شود.

شکل ۹- نحوه شکست سد جنبشی. مقیاس رنگی بر حسب متر بر ثانیه و ترتیب شکلها از چپ به راست و فواصل زمانی ۸۸٪ ثانیه هستند.

شكل ١٠- نمودار زمان- مكان نرخ لغزش در مدل اول.

References

Aki, K. & Richards, P. G., 1980- Quantitative seismology: Theory and methods, W. H. Freeman, San Francisco, 1: 56 p.

Andrews, D. J., 1976- Rupture velocity of plane strain shear cracks, J. Geophys. Res., 81: 5679-1976.

Archuleta, R. J., 1984 - A faulting model for the 1979 Imperial Valley earthquake, J. Geophys. Res., 89: 4559-4585.

Berberian, M., 2005- The 2003 bam urban earthquake: a predictable seismotectonic pattern along the western margin of the rigid Lut block, southern Iran, Earthquake Spectra, 21, S1: S35-S99.

Bouchon, M., Bouin, M., Karabulut, H., Toksoz, M. N., Dietrich, M. & Rosakis, A. J., 2001-Turkey earthquake, Geophys. Res. Lett., 27: 2723-2726. Bouchon, M., Hatzfeld, D., Jackson, J. A. & Haghshenas, E., 2006- Some insight on why Bam (Iran) was destroyed by an earthquake of relatively moderate size, Geophys. Res. Lett., 33, L09309, doi: 10.1029/2006GL02596.

Bouchon, M., Tokosoz, N., Karabulut, H., Bouin, M. P., Dietrich, M. & Rosakis, A. J., 2000- Seismic imaging of the 1999 Izmit (Turkey) rupture inferred from the near-fault recordings, Geophys. Res. Lett., 27: 3013-3016.

Das, S. & Aki, K., 1977- A numerical study of two-dimensional spontaneous rupture propagation, Geophys. J. R. Astron. Soc., 50: 643-668. Fu, B., Ninomiya, Y., Lei, X., Toda, S. & Awata, Y., 2004- Mapping active fault associated with the 2003 Mw 6.6 Bam (SE Iran) earthquake with ASTER 3D images, Rem. Sens. Envir., 92: 153-157.

Heaton, T. H., 1990- Evidence for an implications of self-healing pulses of slip in earthquake rupture, Phys. Earth Planet. Int., 64: 1-20. Ida, Y., 1972- Cohesive force across tip of a longitudinal- shear crack and Griffith's specific surface energy, J. Geophys. Res., 77: 3796-3805. Jafargandomi, J., Fatemi Aghda, M., Suzuki, S. & Nakamura, T., 2004- Strong ground motions of the 2003 Bam earthquake, southeast of Iran (Mw=6.5), Bull. Earthq. Res. Ins. 79: 47-57.

Madariaga, R. & Olsen, K.B., 2000- Criticality of rupture dynamics in 3-d, Pure Appl. Geophys., 157: 1981-2001.

Nakamura, T., Suzuki, S., Sadeghi, H., Fatemi Aghda, M., Matsushima, T., Ito, Y., Hosseini, K., Jafar Gandomi, A. & Maleki, M., 2005-Source fault structure of the 2003 Bam earthquake, southeastern Iran, inferred from the aftershock distribution and its relation to the heavily damaged area: Existence of the Arg-e-Bam fault proposed, Geophys. Res. Lett., 32, L09308, doi: 1029/2005GL022631.

Page, M. T., Dunham, E. & Carlson, J. M., 2005- Distinguishing barriers and asperities in near-source ground motion, J. Geophys. Res., 110, B11302, doi: 10.1029/2005JB003736.

Palmer, A. C. & Rice, J. R., 1973- The growth of slip surfaces in the progressive failure of over-consolidated clay, Proc. R. Soc. London, Ser: A. 332: 527-548.

Spudich, P. & Cranswick, E., 1984- Direct observation of rupture propagation during the 1979 Imperial Valley earthquake using a short baseline accelerometer array, Bull. Seismol. Soc. Am., 74: 2083-2114.

Talebian, M., Fielding, E. J., Funning, G. J., Ghorashi, M., Jackson, J., Nazari, H., Pasons, B., Priestley, K., Rosen, P. A., Walker, R. & Wright, T. J., 2004- The 2003 Bam (Iran) earthquake – rupture of a blind strike slip fault, Geophys. Res. Lett., 31, xxxx,doi: 10.1029/20046GL020058.

Tatar, M., Hatzfeld, D., Moradi, A. S. & Paul, A., 2005- The 2003 December 26 Bam earthquake (Iran), Mw 6.6 aftershock sequence, Geophys. J. Int., 163, 90-105.

Wang, R., Xia, Y., Grosser, H., Wetzel, U., Kaufmann, H. & Zschau, J., 2004 - The 2003 Bam (SE Iran) earthquake: precise source parameters from satellite radar interferometry, Geophys. J. Int., 10.1111/j .1365-246X.2004.02467x.

For Persian Version see pages 95 to 102

* Corresponding author: A. Rajabi-Harsini; E-mail: arh7948@yahoo.com

The Environmental Impacts of Mining in Olang Area, Golestan Province (South Ramian)

N. Hafezi Moghaddas*1, G. A. Kazemi1, H. R. Amiri Moghaddam1, R. Sanchooli2 & F. S. Hejazi Nejad2

¹Shahrood University of Technology, Shahrood, Iran.

² Rural Water and Wastewater Company, Golestan, Iran.

Received: 2008 August 25 Accepted: 2009 January 14

Abstract

Olang Coal Mines in the Ghareh Chai watershed are located 100-130 km far from Gorgan and 20 km to the south of Ramian. In this research, the environmental impacts of these mines in this region including impacts on soil and water resources, slope instability and river bed erosion have been investigated. To evaluate the effects of mine drainage and surface pollutants, 34 water samples were collected in two different seasons, spring and summer. The samples were collected from mine drains and upstream and downstream of the junction points of such drains with streams, and subjected to analysis for chemical constituents. The results have shown that mine drainage has increased salinity and organic content of natural streams, but it has not significantly affected the concentration of heavy metals and other constituents. The most polluted samples are those located close to the dumps. This suggests that improper disposal of mine dumps, which are extensive in the area, is the main cause of soil and water pollution. Therefore, proper sealing of such dumps and optimum management of mine drainage is needed to minimize the negative impacts of coal mining. To evaluate the slope instability and land sliding associated with mining activities, first of all, the position of all land slides were located and mapped. The causes of each landslide were then identified. The analysis shows that land sliding is more common in the mining areas, and human activity together with natural causes such as geology, climate and hydrology play important roles in the occurrence of landslides.

Keywords: Environmental effects, Mining, Olang, Golestan Province

For Persian Version see pages 103 to 108

*Corresponding author: N. Hafezi Moghaddas; E-mail: nhafezi@shahroodut.ac.ir

Dynamic Fracture Process of Bam Earthquake

M. Eskandari*1 & M. R. Gheitanchi1

¹University of Tehran, Institute of Geophysics, Tehran, Iran.

Received: 2008 September 13 Accepted: 2009 January 14

Abstract

In this article, we studied the dynamic fracture process of Bam earthquake. In two presented models stress heterogeneity on the fault plain was modeled as barrier or asperity and friction included as slip-weakening relationship. Results of models were constrained by near field ground motion recorded in Bam station. In the first model, fracture starts form a weak asperity which its waves surround the neighbor barrier and break it down. In the second model, another asperity is included in southern part of the fault. Breaking barrier releases two fracture fronts traveling in two different regimes. One of them travels faster than shear waves and goes to the intersonic velocity. The other front travels with 0.74 shear wave velocity and makes the largest pulse of the record. Both models predict the slip rate successfully, but the second model is more consistent with the real data.

Key words: Dynamic Fracture, Bam earthquake, Fracture front, Stress heterogeneity

For Persian Version see pages 109 to 114

*Corresponding author: M. Eskandari; E-mail: eskandary@nt.ac.ir